



אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ן ר"ט)

דער ריינער קוואל

תורה אין חוץ לארץ

דעמאלטס זוכה צו ארויפגיין א דרגה וואס ווערט גערופן "קבלת התורה", ער גייט טאקע אריבער נסיונות אזוי ווי אין א מדבר עס איז פוסט טרוקן אן קיין שאטן, קיין טראפל וואסער געפינט מען נישט דארט, אבער אז דער מענטש האלט זיך שטארק באקומט ער א נייע תורה.

וויאזוי קען מען טאקע אין אזעלכע אומשטענדן שטיין אזוי פעסט קעגן דעם אפענעם מויל פונעם ס"ם? נאר מיט תפלה און מיט די וואונדערליכע עצה פון זוכן נקודות טובות, א אידיש קינד דארף זיך מחיה זיין און לוסטיג זיין אז מיר זענען אויסגעוועלט געווארן צו זיין דער באלבסטער בן יחיד פון אויבערשטן איה בן א בן מלה, א קלייניגקייט?

דערפאר פירט מען זיך טאקע ביי אונז צו טאנצן שבועות ביינאכט צווישן איין תיקון און צווייטן, אזוי ווי הרב החסיד רבי לוי יצחק בענדער זצ"ל פארציילט אז אין אומאן פלעגט א חלק עולם זאגן דעם תיקון און דער אנדערער עולם איז געגאנגען אין א טענצל, דערנאך האט מען זיך געביטן!

אונדא נישט פארגעסן צו זאגן תהלים אין דעם טאג ווען עס פאלט אויס די יארצייט פון דוד המלך דער נעים זמירות ישראל. דער תהלים איז געשריבן געווארן פון זיינע התבודדות ווען ער האט זיך אויסגעגאסן זיין הארץ צום אויבערשטן, ער זאל קענען מקיים זיין די הייליגע תורה און נצל ווערן פון אלע זיינע שונאים - דער יצר הרע מיט

מיר שטייען שוין זייער נאנט צום הייליגן גרויסן טאג יום טוב שבועות, זמן מתן תורתנו הק', די תורה איז אונזער לעבן אונזער חיות, אזוי ווי מען זאגט יעדן טאג אין ברכת אהבת עולם "ונשמח בדברי תלמוד תורתך ובמצותיך לעולם ועד, כי הם חיינו.."

קינדער, ווען דער אויבערשטער וויל אונז היינט געבן די תורה וואספארא פלאץ וואלט געווען א פאסיגע און א ריכטיגע מקום דערפאר? לכאורה אין עפעס גאר א הייליגע פלאץ אין ארץ ישראל א.ד.ג. איז פארוואס טאקע האט דער אויבערשטער געגעבן די תורה אין חוץ לארץ אין א פוסטער ליידיגער פלאץ פול מיט קלפות און מזיקים ווי דער פסוק זאגט: "מקום נחש שרף ועקרב".

דער תירוץ ענטפערט אונז ר' נתן אין לקוטי הלקות (גביות חוב ג') און דאס איז א ענטפער פאר יעדן איינציגן איד. פאר א איד וויל זוכה צו מקבל זיין די תורה, יעדער לויט זיין דרגה, למשל, ווען א אינגל גייט ארויף א נייע כתר, אדער א בחור נעמט זיך צום לערנען, איינער שטארקט זיך מיט אמונה, אדער ער נעמט זיך פאר צו שטארקן מיט גוטע מדות א.ד.ג. דעמאלטס גייט אריבער אויפן מענטש א מדבר - ספיקות מיט בלבולים, אלע סארטן מניעות און תאוות מיט טרדות א.א.וו.

אבער ווען דער איד האלט זיך פעסט אן יאוש און לויפט צום אויבערשטן און צו די קדושה, איז ער

דער הייליגער רבי ברענגט אז ספר תהלים איז געזאגט געווארן פאר כלל ישראל פאר יעדן איינציגן איד בפרט, יעדער מיט זיינע פריוואטע מלחמת היצר און אלעס וואס גייט אויף אים איבער, 'הכל' - אלעס איז מבאר און מפרש אין תהלים.

דער עיקר יסוד פון אלע עצות ויאזוי זיך מקרב צו זיין צו השם יתברך איז נאר דורך זאגן תהלים און אנדערע בקשות און התבודדות, זיך אויסרעדן און אויסשמועסן דאס הארץ און זיך בעטן ביים אויבערשטן ער זאל מיר מקרב זיין צו אים, נאר אזוי וועט מען זוכה זיין צו געווינען די מלחמה, אז מען וועט שטענדיג זיין שטארק און פעסט זיך צו בעטן ביים אויבערשטן, ער זאל מיר שטענען זיין גענאד, זאל זיין וואס זאל נאר זיין וועט מען זיכער געווינען די מלחמה, אשרי לו עס זענען

טאקע דא אסאך גוטע עצות אין רבי'נס ספרים ויאזוי נאנט צו ווערן צום אויבערשטן, אבער רוב מאל זענען די עצות אליין זייער שווער מקיים צו זיין, דערפאר איז דער עיקר די תפלות און בקשות צו רעדן צום אויבערשטן וואסערע דבור עס קומט נאר ארויס, אפילו איך בין נאך זייער ווייט וועל איך ווייטער שרייען און זיך בעטן ביים אים, און צום סוף וועט דער באשעפער זיכער ענטפערן און מיר ברענגען צום אמת בלי ספק,

דער אויבערשטער זאל העלפן אז מיר זאלן באקומען די תורה פון דאסניי, מיט א חשק און פרישקייט זיך שטארקן מיט די שעורים און לערנען די תורה מיט די עצות וואס דער רבי האט אויף געגעבן מיט זיין גרויס רחמנות, אזוי אויך זיך שטארקן מיט זאגן תהלים און מיר זאלן שוין זוכה זיין צו די גאולה השלמה בב"א.

המשך פון זייט 3

נישט אויפן סדר, ווען ער וועט האבן צייט זאל ער לערנען ווייטער אויפן סדר ווי מ'האלט.

שיחה ס"ב: אויב די מחשבה איז זיך מצמצם צו טראכטן פון איין זאך האט עס א גרויסע כח צו פועל'ן עס זאל טאקע אזוי געשען - אזוי אויך ביים לערנען תורה, אויב א מענטש וועט זיך מאכן א סדר אין מח ויפיל ער וויל אנאגן און ער וועט גלוסטן צו דעם און אסאך טראכטן פון דעם, וועט ער טאקע זוכה זיין עס זאל זיין אזוי!

שיחה ע"ו: די הייליגע שיחה איז א מורא'דיגע יסוד אין דרך הלמוד וואס דער הייליגע רבי לערנט אונז ויאזוי א איד קען לערנען מיט א חשק און זריזות און נישט ווערן מבלבל בשעת'ן לערנען פון איין ענין צום צווייטן, נאר בפשיטות זען צו פארשטיין וואס מען לערנט אויפן פלאץ און אויב מאכט זיך צומאל אז מען פארשטייט נישט זאל מען נישט בלייבן שטיין צו לאנג נאר לערנען ²

ווייטער, ווייל געווענליך וועט עס קלאר ווערן שפעטער אויב מען לערנט ווייטער בזריזות. דער רבי זאגט דאך אז מען זאל זאגן די דבורי התורה כסדר און מען וועט ממילא פארשטיין. דער עיקר איז נישט צו מבלבל זיין דעם מח ביים אנהייבן לערנען צו וועלן תיכף פארשטיין וואס דאס איז גורם אז מען שטעלט זיך אפ און מ'פארשטייט גארנישט, מען דארף נאר אריינלייגן די מח אינעם לערנען און ווייטער גיין בזריזות אזוי וועט מען ממילא פארשטיין!

אזוי קען יעדער א י ד אריבערגיין די גאנצע תורה.

עס איז כדאי צו לערנען גוט די שיחה און זען ויאזוי איך קען פאלגן דעם הייליגן רבי'ן זיך אנהייבן באניצען מיט חשק אין די הייליגע תורה.



לְכָבוֹד דַּעַם הַיִּלְיָנִין יוֹם טוֹב
שְׁבוּעוֹת לְאַמִּיר כֹּאפֶן אַ קָלִיין שְׁטִיקל שְׁפֹאצִיר
אִין די הַיִּלְיָנִיעַ לִיכְטִיגַע שִׁיחוֹת פֿונעם רַבִּין און זַען וואָס
דער הַיִּלְיָנִיעֶר רַבִּי לַעֲרַנְט אָנז און אַיז אָנז מַחֲנֶה צו עוֹסֵק זײַן אִין די
הַיִּלְיָנִיעַ תּוֹרָה, און די אָפֶן ווי אַזוי און וואָס צו לַעֲרַנְט.

שִׁיחָה י״ו: דער רַבִּי האָט אַמאַל גַּעזאַגט פֿאַר אַיינעם: "פֿאַרְוואָס
זאַלסטוּ נישט לַעֲרַנְט? וואָס וועסטוּ דַעֲרַלִיגן? דו וועסט דאָך באַקומען
עוֹלָם הֶבֶא פֿאַרן לַעֲרַנְט! דאָס דאַרף מֶען דאָך נישט זאַגן אַז אויב די תּוֹרָה
ווייזט אַרויס איר אַהֲבָה פֿאַר אַיינעם דאַרף מֶען שוין גאַרנישט אויף דער וועלט -
אַפֿילו נישט עוֹלָם הֶבֶא נאָר די תּוֹרָה אַליין!

שִׁיחָה י"ט: דער רַבִּי האָט גַּעזאַגט: אִיך האָב געהאַט חֶשֶׁק צו מִמְשִׁיך זײַן די וועלט צו
עֲשִׂיָה, דאָס מיינט אַז יעדער איד זאל זיך מאַכן אַ חִיּוּב צו לַעֲרַנְט פֿון זיך יעדן טאָג.
אַפֿילו מֶענטשן וואָס ליגן נעבעך פֿאַרזינקען אין זייערע עֲבִירוֹת אויב זיי וועלן זיך קוֹבֵע
זײַן אַ חִיּוּב צו לַעֲרַנְט אַזויפֿיל תּוֹרָה יעדן טאָג, וועלן זיי זיכער זוכה זײַן אַרויסצוגיין פֿון
אַלע זייערע שְׁלֵעכְט'ס דורך די תּוֹרָה, ווייל די כַּח פֿון תּוֹרָה איז מוֹרָא דִּיג גרויס.

שִׁיחָה כ"ו: דער רַבִּי האָט אָנז מַחֲזֵק געווען צו לַעֲרַנְט אַפֿילו מ'שפִּירט אַז מֶען פֿאַרגעסט
וואָס מ'לַעֲרַנט. ווייל דער אויבערשטער באַצאַלט אויף יעדן טאָג וואָס מֶען לַעֲרַנט אַפֿילו
מ'פֿאַרגעסט. לַעֲתִיד וועט מֶען דערמאָנען דעם מֶענטש אַלעס וואָס ער האָט געלַעֲרַנט, אויך די
תּוֹרָה וואָס מ'האָט געהערט פֿונעם צדיק און נישט פֿאַרשטאַנען דא, וועט מֶען אין עוֹלָם הֶבֶא
זוכה זײַן צו פֿאַרשטיין! וואויל פֿאַר דער וואָס פֿאַרברענגט זיינע טעג מיט תּוֹרָה וַעֲבֹדָה!

שִׁיחָה כ"ג: ס'איז אַ גרויסע רַחֲמָנוּת אויף די מֶענטשן וועלכע קומען אַרויף אויף יענע וועלט אָן
קײן שום לְבוּש, אַ בִּגְד פֿון תּוֹרָה וּמַצּוּוֹת, ווייל נאָר דורך תּוֹרָה וּמַצּוּוֹת האָט מֶען קליידונג
אויף יענע וועלט.

דער רַבִּי האָט זיך דאָן אָנגערופֿן: "וואויל פֿאַר דער וואָס איז זוכה צו עסן אַפֿאַר פֿרָקִים
מִשְׁנִיּוֹת און טרינקען אַפֿאַר קאַפּיטלעך תּהִלִּים און זיך אַנטון מיט אַפֿאַר מַצּוּוֹת!

שִׁיחָה כ"ח: ס'איז ראוי אַז אַ מֶענטש ווילאַנג ער לעבט זאל אַריבער גיין אויף אַלע
הַיִּלְיָנִיעַ ספֿרים, כְּדִי ער זאל אויף יענע וועלט קענען זאַגן אַז ער איז געווען אין
די אַלע פֿלעצער אין די אַלע ספֿרים

שִׁיחָה כ"ט: דער רַבִּי האָט זייער געוואָרנט מֶען זאל לַעֲרַנְט "פּוֹסְקִים" צו
לַעֲרַנְט אַלע פִּיר חֲלָקִים פֿון שְׁלַחן ערוך אויפֿן סֵדֶר, אויב מֶען קען
איז בעסער מיט די מִפְרָשִׁים אויב נישט זאל מֶען לְכָל הַפְּחוֹת
לַעֲרַנְט מיט בֶּאֱר הַיִּטֵּב.

אויב מֶען האָט נישט קײן צייט זאל מֶען לְכָל
הַפְּחוֹת לַעֲרַנְט אַיין סעיף שְׁלַחן
ערוך אַפֿילו



שדכנות געלט? נחמן הארדאנקער האט גארנישט געענטפערט. האט אים דער בעל שם הקדוש געזאגט אויב ביי מיר וועט זיין א טאכטער און ביי דיר א זוהן וועלן מיר א שידוך טון, אבער ר' נחמן הארדאנקער האט נישט מסכים געווען דערויף, ער האט געטענהט פארן בעל שם אז ער איז מיוחס ביז צו דוד המלך עליו השלום און א שידוך וויל ער מאכן אויך מיט א מיוחס, דער הייליגער בעל שם האט דאן ארויסגענומען זיין מגלת היחסין, און האט געוויזן פאר ר' נחמן הארדאנקער אז ער איז מיוחס ביז צו ר' גמליאל הזקן וואס איז באוואוסט אז ער איז מיוחס ביז דוד המלך עליו השלום, דאן האט ר' נחמן מסכים געווען צום שידוך, אזוי אויך איז נתגלה געווארן דעם יחוס פון דעם בעל שם טוב.

ר' נחמן הארדאנקער האט געהאט א זוהן וואס האט געהייסן שמחה, שמחה איז געווען א יתום, זיין מאמע איז נפטר געווארן ווען ער איז אלט געווען א חדש, ער האט זיך אלע יארן געהאדעוועט אין די שטוב פון בעל שם טוב, דער בעל שם האט געזאגט פאר זיין טאכטער אדל אז דאס איז א וואויל קינד, אדל האט פארשטאנען די טיפערע כוונה אין דעם דבור פון איר טאטע, און ווען איר טאכטער פייגא איז גרויס געווארן האט זי גענומען דעם וואוילן שמחה פאר א חתן, דער יונגער פארפאלק האט באקומען די דירה פון בעל שם טוב אלץ נדן, און האבן דארט געוואוינט, דאס זענען די עלטערן פון דעם הייליגן רבין רבינו נחמן בן פייגא זצוק"ל, חוץ פון די גרויסקייט פון אים אליין מצד עצמו, איז ער אויך געווען מיוחס פון ביידע זייטן צום געיס זמירות ישראל, דוד מלך ישראל חי וקים.

דער הייליגער בעל שם טוב האט איבערגעלאזט תלמידים צדיקים, גדולי עולם, ווי דער "תולדות" דער מעזריטשער מגיד, און ר' אהרן הגדול מקארלין, ר' נחמן הארדאנקער, און נאך פיל גרויסע הייליגע

יום טוב שבועות זמן מתן תורתנו, איז אויך א גרויסע יומא דהילולא ביי כלל ישראל, די יארצייט פונעם הייליגן בעל שם טוב זצוק"ל אוד שבועת הימים. דער הייליגער בעל שם טוב איז געווען דער גרינדער פון חסידות, ער האט אריינגעברענגט א נייע ליכטיגקייט ווי אזוי צו דינען דעם הייליגן באשעפער מיט שמחה, אז נישט נאר די גרויסע לומדים זאלן קענען דינען דעם באשעפער, נאר אפילו הפשוט שבפשוטים, די דארפישע פשוטע אידן זאלן אויך האבן א וועג ווי אזוי צו דינען דעם אויבערשטן. ער האט געוויזן פאר אלעמען, ווי אזוי ער זאל נאר נישט זיין, אז דער אויבערשטער האט ליב יעדן איד און היט אויף אים בהשגחה פרטית. אסאך אמונה פשוטה האט דער בעל שם טוב אריינגעברענגט אין כלל ישראל, אין באשעפער און אין צדיקים, און פאר די גרויסע תלמידי חכמים האט ער געוויזן א נייע וועג אין עבודת ה', אין אמונה, אין תפלה, וואס האט געמאכט א רעש אין די גאנצע וועלט.

עס איז באוואוסט אז דער בעל שם טוב האט געצויגן זיין יחוס ביז דוד המלך עליו השלום, עס איז טאקע א וואונדערליכע זאך אז אויך דוד המלך איז נפטר געווארן יום טוב שבועות, יארן איז איז דער יחוס נישט געווען באוואוסט. ווען דער בעל שם טוב האט אויסגעפירט דעם שידוך פון זיין תלמיד ר' נחמן הארדאנקער זצ"ל האט אים דער בעל שם געפרעגט וואס וועט איר מיר געבן פאר

פארשטיין אז דער בעל דבר קומט אויף יעדן איד בשעת ער גייט דאווענען, און וויל אים שטערן זיין תפלה, מיט אלע סארט פֿרעמדע מחשבות, אמאל קומט ער אויך מיט א פֿרומקייט אז אפשר האב איך נישט געטון ריכטיג, אדער נכשל געווארן אין אן עבירה א.ד.ג.... ער וויל אים נאר מונע זיין פון צו דאווענען צום באשעפער, אבער מען דארף זיך שטארקן קעגן אים, זיך נישט וויסנדיג מאכן זאל זיין וואס זאל זיין, איך גיי דאווענען... (חיי מוהרן תקנב)

א מחשבה פון גאות

דער הייליגער בעל שם טוב זכרונו לברכה האט אמאל געדאוונט אינאיינעם מיט זיין הייליגע חברה, זיי האבן געדאוונט בכה, מיט זייער גרויס התלהבות אזוי ווי זייער שטייגער איז געווען, צו דאווענען מיט

א ברען. נאכן דאווענען האבן זיי באמערקט אז זייער רבי דער בעל שם טוב איז עפעס נישט צופרידן, זיין פנים איז



געווען אביסל בייז, שפעטער האט דער בעל שם טוב זיך אנגערופן צו זיי און געזאגט:

”אין די צייט וואס אייך האבן געדאוונט אזוי שיין, האט דער בעל דבר אריינגעברענגט אין יעדן איינעם פון אייך מחשבות פון גאווה, אז ענק זענען מתפלל מיט א דביקות און התלהבות צום באשעפער, און עס איז נתעורר געווארן אין הימל א גרויסער קטרוג אויף ענק וועגן דעם, און איך האב מיר אסאך געפלאגט דאס צו ממתיק זיין.”

דער הייליגער רבי האט דאס דערציילט כדי צו אויפקלערן וויפיל מען דארף בעטן און שרייען צום באשעפער נצל צו ווערן פון גאות.

צדיקים, וואס האבן אויפגעלויכטן די וועלט, עס איז באוואוסט אין די וועלט אסאך געוואלדיגע שיינע מעשיות וואס מען דערציילט אויף דעם הייליגן בעל שם, וואס מען זאגט איבער פון צדיקים אז נאר צו דערציילן א מעשה פון דעם בעל שם טוב איז גרויסע סגולה, און איז ממשיך גוטע השפעות, ביי אסאך אידן האט מען זיך געפירט צו דערציילן א מעשה פון בעל שם ביי סעודת מלוה מלכה מוצאי שבת.

די ליכט פון חלב

דער הייליגער בעל שם טוב איז אמאל געשטאנען גרייט צו דאווענען, אבער ער האט נישט געקענט אנהויבן, סאיז אים געפאלן אין געדאנק א בלבול וואס האט אים צוטומקלט דאס דאווענען, ער האט געטראכט אז אזוי ווי ער רייכערט א לולקע (אלטע סארט סיגאר) ביי די חלב ליכט, איז ער אפשר נכשל געווארן מיט א אסור חלב, (באמת איז דאס גארנישט קיין שום אסור, נאר דער בעל דבר האט אים געוואלט פארמישן זיין הייליגע תפלה) וויפיל דער בעל שם טוב האט געוואלט אוועקנעמען די מחשבה פון זיך און אנהויבן דאווענען, איז אים עס נישט געגאנגען, ער איז געשטאנען דערשראקן, און צומישט אפשר איז ער עובר א גרויסע אסור פון די תורה!?

אזוי איז דער בעל שם טוב געשטאנען א לאנגע צייט און נישט געקענט עפענען זיין מויל צום באשעפער, יעדעס מאל איז אים געקומען די מחשבה און צוטומלט ”אפשר בין איך עובר אויף א אסור חלב?” ביז דער בעל שם טוב איז אויפגעשפרינגען פון ארט, און זיך באשוואוידן, אז ער גייט אייביג רייכערן די לולקע ביי די חלב ליכט! דעמאלס איז די מחשבה אוועק, און דער בעל שם טוב האט געקענט אנהויבן צו דאווענען.

דער רבי האט דאס דערציילט כדי צו געבן צו

קנאה ברענגט צו שאדן

המשך פון זייט 12

ה', אבער ווען
ער שיקט בליקן
נאכצוקוקן וואס
ס'טוט זיך ביי
זיין חבר מיט

גרויס קנאה, אנשטאט צו זיין פארנומען מיט זיין
עבודה, דארט ליגט באהאלטן דער טיפער גרוב
וואס ער קען אין אים אריינפאלן, דערלייגן, און
אינגאנצן געשעדיגט ווערן.

מיר קענען דאס פארשטיין דורך די פאסירונג
מיט שמעון פון כּתה ז'. זיין שטייגער איז געווען
צו גיין נאכן חדר צו א בית מדרש נאנט צו זיין
שטוב, עפענען א גרויסע גמרא, און חזר'ן די
למודים פון כּתה מיט גרויס הנאה.

ער האט אנגעהויבן 'תנו רבנן', ער האט ממשיך
געווען 'ההוא גברא', ער האט פארענדיגט ביי
די 'משנה', ער האט מעין געווען אין רש"י, און
באלד דערנאך האט ער בזריזות איבערגע'חזר'ט
נאכאמאל אויף אלעס, מיט מער א קלארע
פארשטאנד. אה, ווי געשמאק עס איז צו
לערנען, וואספארא תענוג איז איבערצו'חזר'ן
און פארשטיין. פון מאל צו מאל איז אים
ארויפגעשווימען שיינע שאלות און קליינע
חדושים, און גלייך האט ער גענומען א פעדער
און בלאט און אפגעשריבן פאר זיך וואס ס'איז

אים נתחדש געווארן. צומארגנס פלעגט ער צוגיין
צו זיין רבי, און אים געפרעגט זיינע שאלות, און
דערציילט זיינע חדושים.

מיט דער צייט, האט ער באקומען א מתנה פון זיין
טאטע, א ספר 'חדושי תורה', אינעם ספר האט
ער אנגעהויבן צו שרייבן און אנפילן מסודר'דיגע
בויגנס, פון אלעס וואס האט אים אויפגעבליצט
ביים לערנען. ער האט געפילט ווי ער שפאצירט
אין גן עדן. ס'איז נישט דא קיין פארגלייך צו זיין
גליקליכקייט!

איין טאג קוקט ער אריין צווישן די זאכן פון זיין
חבר מענדי, און ער זעט אז ער האט שוין געשריבן
בערך דריי פילע ספרים פון חדושי תורה! דאס
האט אים זייער צעבראכן און אפגעשוואכט. ס'איז
אים געווען שווער צו זען, אז טראץ דעם וואס ער
שטרענגט זיך אן מיט א התמדה, איז דא איינער
וואס איז אים איבערגעשטיגן און איז מער מצליח
פון אים. וואס איז אזוי דערשראקן געווארן?
וואס האט דער חבר'ס חדושי תורה א קשר מיט
זיינע? וואס האט איינס מיטן צווייטן צוטון? זיינע
חדושים וואס ער האט ביז יעצט געשריבן, בלייבן
אפגעשריבן, און דאס זיין אייביגע פארמעגן,
אפגעזען וואס זיין חבר האט יא אדער נישט!

לאמיר זיך אפלענען זיך צו פרייען מיט אונזער
הצלחה, אן קוקן און מקנא זיין אנדערע. און
געדענקען אז די גוטס וואס מיר האבן שוין
איינגעקויפט, בלייבט אונזערס אויף אייביג, און
קיינער קען דאס נישט צונעמען פון אונז.

לעובדא וולצע שור

און פארטאגס אז דער רבי האט זיך געגעבן א שפאר צו אביסל, זענען זיי געגעבן א פאל אראפ אויף דער ערד פאר מידעקייט, און געבליבן דרימלען אויף דער ערד, א כאפ געגעבן אביסל א דרימל, האט דער רבי זיך געגעבן א כאפ אויף "וואס פארשלאפט איר אייערע יארן - טעג"? שוין, אין מינוטן! אז די תלמידים האבן געהערט דאס ווארט איז מען שוין געווארן וואכעדיג!

אין די תורה "פתח רבי שמעון" (תו' ס') זאגט דער רבי "וזה בחינת שופר - עורו ישנים מתרדמתכם", האט דעמאלסט דער רבי געזאגט אזוי: "וועקט זיך אויף פון אייער שלאף!"

האט ר' אברהם בר רבי נחמן דערציילט, אז מען האט זיך אזוי צואוויינט זיך, אונזערע לייט האבן זיך אזוי צואוויינט, אז דער רבי האט געמוזט איבערהאקן דאס זאגן די תורה עטליכע מינוט ביז מען האט אויפגעהערט צו וויינען, "וועקט זיך אויף פון אייער שלאף!"

טייערע קינדער, וואס מיר לערנען ארויס פון דעם איז אז מיר האבן אזא רבי וואס קען אונז אויפועקן פון שלאף, יעדעס מאל וואס מיר געדענקען פון אזא רבי ווערן מיר אויפגעוועקט און דערנענטערט צום תכלית, פארשטייט זיך אז מיר דינען דעם באשעפער לויט אונזערע כוחות וואס מיר פארמאגן, און יעדעס ביסל התקרבות צום דעם צדיק ברענגט אונז א התחדשות אזוי ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט: "ווען מען דערמאנט זיך אין מיר איז מען פקטן שנולד!". אז מען דערמאנט זיך אין הייליגן רבי'ן ווערט מען א נייע געבוירן קינד.

אצינד גרייטן זיך אידן צום הייליגן נאכט פון תיקון ליל שבועות. לאמיר כאפן א בליק וואס רבי לוי יצחק בענדער ז"ל דערציילט ווי אזוי דעם רבינ'ס תלמידים האבן אפגעראכטן דעם שבועות:

מיר שטייען אין די לעצטע טעג פון ספירה די זיבן ריינע וואכן, אוודאי, די וואס האבן זוכה געווען זיך צו רייניגן אלע ז' נקיים איז אוודאי גוט, אבער אויף די וועלכע האבן זיך נאר דערמאנט אז עס איז פארהאן אזעלכע וואכן איז אויף גוט! מען האט נאך צוויי דריי טעג און שוין האט מען אפגעציילט אלע ספירה טעג, ס'איז נאך געבליבן א קלייניקייט, קען מען נאך אויף מאכן גוט, מען קען נאך מאכן אין די עטליכע טעג אויף גוט!

היינט איז דער "יום המיחס", דער טאג הייסט "יום המיחס" (ב' סיון), ווייל דעם טאג פאלט אויס "יום כפור", און מארגן הייבט זיך אן שלשת ימי הגבלה, דער אויבערשטער זאל העלפן מען זאל אפהיטן די דריי טעג!

עס איז געווען אמאל א שבועות ביים רבי'ן, די ערשטע נאכט איז מען געווען אויף, און מען פלעגט אויפזיין די צווייטע נאכט אויף, אסאך מענטשן האבן אזוי געטון, די צווייטע נאכט אויף, און בייטאג פלעגט מען זיך צולייגן.

און די דריטע נאכט איז געווען דאס געזעגענען זיך ביים רבי'ן. רבי נתן און רבי נפתלי זענען אויפגעווען די דריי נעכט. די דריטע נאכט דאס איז געווען מוצאי שבועות - די דריטע נאכט זענען זיי אויף אויפגעווען א גאנצע נאכט!

מעשה ב' - דער מלך און דער קייסער #2

דער ווייל האט דער בן הסוחר איין
קוק גיטאן אין ים אריין האט ער דארט
גיזעהן אין בוים און אויבין זיצט אזוי ווי
א מענטש האט ער זיך גיטראכט טאמער
איז ער זיך טועה.

האט ער גיזאגט די איבריגע מענטשן
וואס זיי זענען דארט גיווען. האבן זיי א
קוק גיטאן האבין זיי אויך גיזעהן ווי איין
מענטש אויף דעם בוים.

האבין זיי זיך מיישב גיווען זיי וועלן
זיך אהין צו שפירן, האבין זיי גשיקט
אינעם מיט א קליין שיפל און זי האבען
גיקוקט אין ים אריין כדי מען זאל דעם
שליח ווייזן ער זאל קענען טרעפן צום
בוים איז דער שליח אהין גיגאנגען האט
ער גיזעהן אז דארט זיצט איין מענטש
האט ער זיי גיזאגט.

איז ער אליין אהין גיגאנגען (דהיינו
דער בן הסוחר) האט ער גיזעהן אז זי זיצט
דארט (דהיינו די בת קיסר כ"ל) האט ער איר
גיזאגט אז זי זאל אראפ גיין.

האט זיא אים גיזאגט אז זי וויל ניט
אריין גיין אין דער שיף ביז ער זאל איר
צו זאגן אז ער זאל זי ניט אן רירן ביז
ער וועט קומען אהים און וועט מיט איר
חתונה האבן כדת האט ער איר צו גיזאגט
איז זיא צו אים אריין גיגאנגען אין דער
שיף. האט ער גיזעהן אז זי קען שפילן

ויהי היום און עס איז גיווען איין
גרויסער סוחר זייער איין גרויסער סוחר
ער האט גיהאט משא ומתן אין דער
גאנצער וועלט, און ער האט גיהאט איין
בן יחיד. דער סוחר איז שוין גיווען אלט.

אמאל האט גיזאגט דער זון צום
פאטער באשר דו ביסט שוין אלט. און
איך בין נאך גאר יונג און דיינע נאמנים
געבין אויף מיר גאר קיין השגחה ניט.
וואס וועט זיין דו וועסט שטארבן און
איך וועל בלייבן אליין וועל איך גאר ניט
וויסן וואס צו טון.

בן גיב מיר א שיף מיט סחורה וועל
איך גיין אויף דעם ים כדי איך זאל גיניט
ווערן אין משא ומתן. האט אים דער
פאטער גיגעבן א שיף מיט סחורה. און
ער איז גיגאנגען אין מדינות און האט
פאר קויפט די סחורה און האט גיקויפט
אנדערע סחורה און האט זייער מצליח
גיווען. דער ווייל ווי ער איז גיווען אויף
דעם ים האט ער דער זעהן די ביימער
וואס די בת קיסר איז דארט גיזעסן. האבן
זיי גימיינט דאס איז איין ישוב.

האבין זיי גיזאגט אהין צו גיין. ווי
זיי זענען נאהנט גיקומען האבען זיי דער
זעהן אז דאס איז ביימער האבן זיי זיך
גיזאגט אום קערן.

אויף פליי זמר און קען רעדן פמה לשונות.
האט ער זיך גיפרייט וואס זיא האט זיך
אים מזדמן גיווען.

נאך דעם אז זיי האבן שוין אן גהויבן
גאנט צו קומען צו זיין שטוב האט זי צו
אים גיזאגט דער יושר איז אז ער זאל גיין
אהיים און זאל מודיע זיין, זיין פאטער
און זיינע קרובים און גוטע פריינד באַשר
ער פירט אזוי איין אשה חשוכה זאלין זיי
אלע איר גיין אקעגין און דער נאך וועט
ער וויסן ווער זיא איז (ווארן פריי האט זיא
אויף מיט אים א תנאי אויס גינעמען אז ער זאל
זיא נישט פֿרעגן ווער זי איז ביז נאך דער חתונה
דעמולט וועט ער וויסן ווער זיא איז)

האט ער דרוף מסכים גיווען ווידער
האט זיא אים גיזאגט דער יושר איז אויף
אז דו זאלסט אן שפּירן אלע מאטראסן
וואס פירן די שיף לאזן זיי וויסן אז
זייער סוחר האט חתונה מיט אזוי איין
אשה האט ער זי גיפאלגט.

און האט גינעמען זייער גוטן ווין.
וואס ער האט גיהאט אויף דער שיף און
האט זיי גיגעבן, זענען זיי זייער שיכור
גיווארן און ער איז גיגאנגען אהיים ער
זאל מודיע זיין דעם פאטער מיט די
פריינד. און די מאטראסין האבן זיך פאר
שיכרט און זענען ארויס גיגאנגען פון דער
שיף און זענען אנידער גיפאלן שיכר.

דער ווייל ווי זיי האבן זיך אן גיגרייט
צו גיין איר אקעגין מיט דער גאנצער
משפחה דער ווייל איז זי גיגאנגען און
האט אפ גיבונדן די שיף פון דעם בארטן
און האט צו לאזט די לאווינטן און איז
אָוועק מיט דער שיף און די גאנצע
משפחה זענען גיקומען צו דער שיף און
האבן מיינעם נישט גיפונען.

איז דער סוחר זייער ברוגז גווען אויף
דעם זון. און דער זון שרייט גלייבט מיר
איך האב גיבראכט א שיף מיט סחורה וכו'
פנ"ל. און זיי זעהן גאר נישט. האט ער אים
גיזאגט פֿרעג דיר די מאטראסין איז ער
גיגאנגען זיי פֿרעגן און זיי ליגן שיכור.
נאך דעם זענען זיי אויף גישטאנען די
מאטראסן.

האט מען זיי גיפֿרעגט און זיי ווייסן
גאר נישט וואס מיט זיי האט זיך גיטאן נאר
זיי ווייסן אז מען האט גיבראכט א שיף
מיט דעם אלימען און ווייסן נישט ווי זי
איז. איז דער סוחר זייער ברוגז גיווארן
אויף זיין זון און האט אים פאר טריבן פון
זיין שטוב אז ער זאל אויף זיינע אויגן
נישט קומען. איז דער זון אָוועק גע ונד.
און זי (דהיינו די בת מיסר) איז גיגאנגען אויף
דעם ים.

אָה! אַשרִינוּ אַז מיר האָבן אַזאַ רבי'ן, אזוי ווי ר' נתן האט געזאגט: "די תורה האבן מיר מקבל געווען פון משה רבינו, אבער די אויפן פון קיום התורה האבן מיר באקומען פון הייליגן רבי'ן!!"
 "וואויל איז דער וואס איז זוכה צו שפירן א זיסקייט אין די תורה, ווייל עס איז דא א זיסקייט אין די תורה, דער עיקר איז צו זוכה זיין צו שפירן די נעימות וואס ליגט אין די תורה" (סוף תורה ע"א ח"ב).

קעסטל דעטעניש

שבועות בינאכט זאגן מיר דעם תקון ליל שבועות – וואס דער אר"י הקדוש האט צאם געשטעלט פון אלע חלקי התורה
 אין דעם קעסטל איז צושפרייט אסאך נעמען פון די הייליגע תורה – מ'קען עס ערעפן - גלייך - אראפ - קרום

א	מ	ב	ר	י	י	ת	א	ג	א	ו	נ	י	מ
ס	פ	ר	ה	מ	י	ד	ו	ת	א	ת	ה	נ	ו
י	ת	נ	א	ג	ד	ה	מ	ג	י	ל	ו	ת	ל
פ	ש	ל	ח	נ	ע	ר	ו	כ	ל	י	כ	ל	ק
ו	כ	ס	ף	ו	ר	א	ש	ו	נ	י	מ	ז	ו
ר	ו	י	ק	ר	א	ל	ג	ה	ב	ו	א	ב	ט
י	ב	מ	ד	ב	ר	ק	מ	ש	נ	י	ו	ת	י
מ	ק	ב	ל	ה	ת	ו	ר	ה	נ	י	מ	ו	ת
ע	ד	ר	ק	ט	ו	ט	א	ח	ו	מ	ש	ס	פ
ש	ב	א	ו	ח	ס	י	ד	ו	ת	א	ב	פ	י
י	ר	ש	ט	ז	ו	מ	ת	ו	מ	ח	ר	ת	ל
ו	י	י	י	ג	ו	ו	ל	י	מ	ר	ו	א	ו
ת	מ	ת	ה	ת	ש	ה	ב	ע	ו	ו	ל	מ	ת
א	ב	ב	ל	י	י	ר	ר	נ	י	נ	ס	ד	ה
ר	א	ל	כ	א	ב	נ	ב	י	א	י	מ	ר	ל
מ	י	ר	ו	ש	ל	מ	י	ק	ו	מ	מ	ת	י
ו	ר	ה	ת	ש	מ	ו	ת	ת	ק	ו	נ	י	מ

טרעף די ווערטער

בראשית	תורה	ברייתא	אגדה	גאונים	לקוטי מוהר"ן
שמות	חומש	תוספתא	זוהר	ראשונים	ספר המידות
ויקרא	נביאים	גמרא	תקונים	שלחן ערוך	ספורי מעשיות
במדבר	תהילים	בבלי	קבלה	אחרונים	לקוטי הלכות
דברים	מגילות	ירושלמי	מדרש	חסידות	לקוטי תפילות
משניות	משניות			מוסר	

פון אלע איבעריגע אותיות וואס איז דיר ארויס געקומען?

וואו שטייט דאס? און ווער האט דאס געזאגט פאר וועמען?

לאמיר זיך פאר הערן



מעשה ב' פון דער מלך און דער קיסר (2)

- ☐ זי האט אויפגעבינדן די שיף פון דעם בארטן
☐ ביידע תשובות זענען ריכטיג
ד. וואס האט דער סוחר געטון פאר זיין זון ווען ער האט געזען אז די שיף איז נישט דא?
☐ ער האט אים געגעבן א אנדערע שיף
☐ ער האט געשריגן אויף אים
☐ ער האט אים פארטריבן פון זיין שטוב
ה. האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?
☐ איינמאל
☐ צוויימאל
☐ איך האב געוואלט

- א. וואס האט דער אלטער סוחר געגעבן פאר זיין זון?**
☐ געלד, גענוג פאר זיין גאנצע לעבן
☐ א שיף מיט סחורה
☐ אסאך בנינים
ב. וואס האט דער סוחר געגעבן פון די בת קיסר וואס איז געווען אויף'ן בוים?
☐ אז זי זאל אראפ גיין
☐ אז זי זאל בלייבן אויבן
☐ אז זי זאל אים ווייזן די וועג
ג. וואס האט די בת קיסר געטון ווען דער סוחר איז געגאנגען צו זיין טאטע?
☐ זי האט געגעבן פון די וויין פאר די מאטראסן



טיפער געטראכט

אין די מעשה וואס מיר האבן געלערענט די וואך – וויפיל מאל ווערט דערמאנט א"שיף"

מיט וועלכע סחורה איז די בת קיסר אוועק מיטן שיף, מיט די סחורה וואס דער פאטער האט געגעבן פארן זון אדער מיט אנדערע סחורה ?

תשובות אויף די פריערדיגע וואך

וועלכע מעשה האט מען געליינט פאר רבי נתן פאר זיין הסתלקות (על"ת מכתב החסתלקות) ? די ערשטע מעשה פון אבידת בת מלך און די צווייטע מעשה פון דער מלך און דער קיסר

געווינער אויף די בחינות פון דער מלך און דער קייסער וועט פארקומען קומענדיגע וואך בעז"ה

קנאה ברענגט צו שאדן

מיר האבן
געלערנט אין
די מעשה
ווי דער רבי
דער ציילט
דארט אז
די גרויסע
הצלחה

פונעם סוחר איז געווען ברייט באקאנט. פון איבער
די גאנצע וועלט פלעגט מען האנדלען מיט אים!
ווען דער זון האט געזען זיין טאטנ'ס הצלחה האט
ער אויף געוואלט זיין ווי זיין פאטער. געמליך,
מזליח זיין אין לעבן, פאראויס גיין, און וויסן אז
ער גייט אויפן ריכטיגן וועג צו וואו ער שטרעבט
אנצוקומען.

וואס האט ער געטון? ער האט געבעטן זיין
טאטן: "טייערער פאטער, כדי איך זאל מצליח
זיין צו מאכן געשעפטן, און איך זאל וויסן וויאזוי
אנצופירן די האנדל אויף נאך דיין פטירה, בעט
איך דיר, זאלסט מיר געבן א שיף מיט סחורה, און
איך וועל ארויספארן איבערן ים זיך צו באקענען
מיט די האנדלעריי".

זיין איבערגעגעבענער טאטע האט אים געשאנקען
א שיף מיט סחורה, ער האט געקויפט און
פארקויפט, ער האט אנגעפירט די ביזנעס ווי
ס'דארף צו זיין, און ער האט זייער מצליח געווען.

אבער מיט די
ציט האט דער
זון אנגעהויבן צו
פארגרייזן און זיך
פאדרייען, ער
איז דורכגעפאלן
און דערלייגט
גרועליכע
פארלוסטן.
און ווי האט
זיך דאס אלעס
אנגעהויבן?



ווען ער האט אנגעהויבן צו קוקן אויף אנדערע.
ער האט אריינגעקוקט אין ים, און ער האט געזען
א בוים וואס אויף דעם איז דא א געשטאלט פון
א מענטש, און ער איז אהין געגאנגען און דארט
האט ער אלעס דערלייגט דורך דעם קיסר'ס
טאכטער. זיין הצלחה וואלט געקענט פארזעצן,
שטייגן און בליען, ווען ער וואלט נאר נישט
געקוקט אינדרויסן פון זיין גרעניץ. אבער אפילו
אזוי, די אלע סחורות וואס ער אנגעקאגט זיך צו
איינהאנדלען און מ'האט זיי צוגענומען פון אים,
האבן זיך צום סוף צוריקגעקערט צו אים בשעת
די חתונה.

מיר זען פון דעם, אז א מענטש קען מצליח זיין
מיט זיין פלאג אין תורה ותפלה און אין עבודת

חלק מווצאת הגליון נתנדב ע"י
הר"ר נתן הורוויץ ה"ו
לרגל הולדת בנו למזל טוב

חלק מווצאת הגליון נתנדב ע"י
הר"ר מרדכי יגלניק ה"ו
לרגל הולדת בנו למזל טוב